Úřední věstník C 95

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

28. února 2022

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 95/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 95/02 Věc C-598/20: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – „Pilsētas zemes dienests“ AS („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. l) a odst. 2 – Pacht nebo nájem nemovitého majetku – Vyloučení povinného pronájmu pozemku vlastníkům budov z osvobození od daně – Zásada daňové neutrality“) 2

2022/C 95/03 Věc C-602/20: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – „AKZ – Burgas“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Burgas („Řízení o předběžné otázce – Příspěvky na sociální zabezpečení – Vrácení chybně zaplacených příspěvků – Omezení úroků z vrácené částky – Vnitrostátní procesní autonomie – Zásada rovnocennosti – Zásada efektivity – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Zjevná nepřípustnost“) 2

2022/C 95/04 Věc C-647/20: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – XG v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku – Články 63, 64 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Vyšší zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku dosažených rezidenty třetích zemí“) 3

CS

2022/C 95/05 Věc C-670/20: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ráckevei Járásbíróság – Maďarsko) – EP, TA, FV, TB v. ERSTE Bank Hungary Zrt („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o úvěru v cizí měně – Ujednání vystavující dlužníka kurzovému riziku – Článek 4 odst. 2 – Požadavky srozumitelnosti a transparentnosti – Neexistence vlivu prohlášení spotřebitele o tom, že si je plně vědom potenciálních rizik vyplývajících ze sjednání úvěru v cizí měně – Jasné a srozumitelné sepsání smluvního ujednání") 4

2022/C 95/06 Věc C-224/21: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – VX v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Diskriminace – Vyšší daňové zatížení výnosů z nemovitého majetku dosažených nerezidenty – Volba zdanění stejným způsobem jako rezidenti") . 4

2022/C 95/07 Věc C-273/21: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Törvényszék – Maďarsko – WD / Agrárminiszter („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Nařízení (ES) č. 1307/2013 – Režimy přímých podpor – Článek 4 odst. 1 písm. c) a e) – Článek 32 odst. 2 – Žádost o jednotné platby na plochu – Pojem ‚způsobilý hektar' – Pozemek zapsaný v katastru nemovitostí jako letiště – Skutečné využívání k zemědělské činnosti") 5

2022/C 95/08 Věc C-516/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. srpna 2021 – Finanzamt X v. Y 6

2022/C 95/09 Věc C-599/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2021 AM.VI. Srl, Quinam Limited, právní nástupkyní společnosti Fashioneast Sàrl, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. července 2021 ve věci T-297/20, Fashioneast a AM.VI. v. EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND) 6

2022/C 95/10 Věc C-612/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 30. září 2021 – Gmina O. v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 6

2022/C 95/11 Věc C-616/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 5. října 2021 – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej v. Gmina L. 7

2022/C 95/12 Věc C-618/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie (Polsko) dne 30. září 2021 – AR a další v. PK SA a další 7

2022/C 95/13 Věc C-628/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne 11. října 2021 – TB 9

2022/C 95/14 Věc C-642/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – P.C.H. v. Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justitie 9

2022/C 95/15 Věc C-643/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – F.O.L. v. Tribunalul Cluj 10

2022/C 95/16 Věc C-644/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I-C, F.C.R., P (dříve T). Ş-B., D.R., P.E.E., F.I. v. Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureş, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați 11

2022/C 95/17 Věc C-645/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 21. října 2021 – C.C.C., C.R.R., U.D.M. v. Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Bucureşti, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureş, Tribunalul Sibiu 12

2022/C 95/18 Věc C-667/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 8. listopadu 2021 – ZQ v. Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts 13

2022/C 95/19 Věc C-723/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Cottbus (Německo) dne 29. listopadu 2021 – Stadt Frankfurt (Oder) a FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH v. Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe 14

2022/C 95/20 Věc C-750/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2021 Pilatus Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 24. září 2021 ve věci T-139/19, Pilatus Bank v. ECB 16

2022/C 95/21 Věc C-751/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 7. prosince 2021 – PJ v. Eurowings GmbH 17

2022/C 95/22 Věc C-753/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 8. prosince 2021 – Instrubel NV v. Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services 18

2022/C 95/23 Věc C-754/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 8. prosince 2021 – Montana Management Inc. v. Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services 19

2022/C 95/24 Věc C-772/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 14. prosince 2021 – UAB „Brink's Lithuania" v. Lietuvos bankas 19

2022/C 95/25 Věc C-804/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 20. prosince 2021 – C a CD 20

Tribunál

2022/C 95/26 Věc T-209/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Gmina Kosakowo v. Komise („Státní podpory – Letištní infrastruktura – Veřejné finance poskytnuté obcemi Gdyně a Kosakowo na výstavbu letiště Gdyně-Kosakowo – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizuje její vrácení – Zvýhodnění – Zásada soukromého hospodářského subjektu v tržním hospodářství – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vrácení – Povinnost uvést odůvodnění") 21

2022/C 95/27 Věc T-263/15 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo v. Komise („Státní podpory – Letištní infrastruktury – Veřejné financování poskytnuté obcemi Gdyně a Kosakowo na výstavbu letiště Gdyně-Kosakowo – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem a protiprávní a nařizující její navrácení – Výhoda – Zásada soukromého subjektu v tržním hospodářství – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vrácení – Zrušení rozhodnutí jeho autorem – Neexistence znovuzahájení formálního vyšetřovacího řízení – Procesní práva zúčastněných stran – Právo na obhajobu – Povinnost uvést odůvodnění") 21

2022/C 95/28 Věc T-177/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise („Rozhodčí doložka – Smlouva Ask-it uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Výzva k úhradě vydaná Komisí pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů – Subdodávky") 22

2022/C 95/29 Věc T-189/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise („Rozhodčí doložka – Smlouva Humabio uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Výzva k úhradě vystavená Komisí za účelem vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů") 23

2022/C 95/30 Věc T-190/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise („Rozhodčí doložka – Smlouva Cater uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Oznámení Komise o dluhu vystavené pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů") 23

2022/C 95/31 Spojené věci T-721/18 a T-81/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Apostolopoulou a Apostolopoulou Chrysanthaki v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené v rámci různých programů Unie – Porušení smluvních ujednání společností, která je příjemcem – Způsobilé výdaje – Vyšetřování vedené OLAF – Likvidace společnosti – Vymáhání od společníků uvedené společnosti – Výkon rozhodnutí – Tvrzení předložená zástupci Komise před vnitrostátními soudy – Identifikace žalované strany – Nedodržení formálních náležitostí – Částečná nepřípustnost – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“) 24

2022/C 95/32 Věc T-158/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2021 – Breyer v. REA („Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014 – 2020) – Nařízení (EU) č. 1290/2013 – Dokumenty týkající se výzkumného projektu ‚iBorderCtrl: Inteligent Portable Border Control System‘ – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob – Částečné zamítnutí přístupu – Převažující veřejný zájem“) 24

2022/C 95/33 Věc T-703/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – DD v. FRA („Žaloba na náhradu škody – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Zahájení správního vyšetřování – Článek 86 odst. 2 služebního řádu – Informační povinnost – Délka řízení – Přiměřená lhůta – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Důvěrnost správního vyšetřování – Povinnost jednat s náležitou péčí – Nemajetková újma – Příčinná souvislost“) 25

2022/C 95/34 Věc T-795/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – HB v. Komise („Veřejné zakázky na služby – Poskytování technických asistenčních služeb Vrchní justiční radě – Rozhodnutí o snížení ceny zakázky a o navrácení již vyplacených částek – Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Akt, který je součástí čistě smluvního rámce, od něhož je neoddělitelný – Neexistence rozhodčí doložky – Nepřípustnost – Neexistence nároků na náhradu škody oddělitelných od smlouvy“) 26

2022/C 95/35 Věc T-796/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – HB v. Komise („Veřejné zakázky na služby – Poskytování služeb technické pomoci ukrajinským orgánům – Rozhodnutí o snížení ceny zakázky a o vrácení již vyplacených částek – Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce, jehož je nedílnou součástí – Absence rozhodčí doložky – Nepřípustnost – Absence aspektů újmy oddělitelných od smlouvy“) 27

2022/C 95/36 Věc T-870/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Worldwide Spirits Supply v. EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie CLEOPATRA QUEEN – Starší národní slovní ochranná známka CLEOPATRA MELFINCO – Články 15 a 57 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní články 18 a 64 nařízení (EU) 2017/1001] – Důkaz užívání starší ochranné známky – Prohlášení neplatnosti“) 27

2022/C 95/37 Věc T-6/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Dr. Spiller v. EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Alpenrausch Dr. Spiller – Starší slovní ochranná známka Evropské unie RAUSCH – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“) 28

2022/C 95/38 Věc T-369/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EFFAS v. EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie CEFA Certified European Financial Analyst – Starší slovní ochranná známka Evropské unie CFA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“) 29

2022/C 95/39 Věc T-381/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Datax v. REA („Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantové dohody HELP a GreenNets – Vyšetřování úřadu OLAF – Náklady na zaměstnance – Důkazní břemeno – Spolehlivost časových výkazů – Nezpůsobilost nákladů vykázaných příjemcem – Žádost o vrácení – Oznámení o dluhu – Promlčení – Přiměřená lhůta – Přiměřenost“) 29

2022/C 95/40 Věc T-549/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Magic Box Int. Toys v. EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie SUPERZINGS – Starší mezinárodní obrazová ochranná známka ZiNG – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“) 30

2022/C 95/41 Věc T-587/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – MO v. Rada („Veřejná služba – Úředníci – Přeřazení z úřední povinnosti – Hodnocený rok 2019 – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“) 30

2022/C 95/42 Věc T-598/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Skechers USA v. EUIPO – (ARCH FIT) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ARCH FIT – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“) 31

2022/C 95/43 Věc T-699/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Fashion Energy v. EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 1st AMERICAN – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie zobrazující orla či jiného dravého ptáka – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení po fonetické stránce – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 72 odst. 6 nařízení 2017/1001 – Článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001“) 32

2022/C 95/44 Věc T-159/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Bustos v. EUIPO – Bicicletas Monty (motwi) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie motwi – Starší národní slovní ochranná známka MONTY – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) 32

2022/C 95/45 Věc T-194/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Fidia farmaceutici v. EUIPO – Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Obrazový mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka HYALOSTEL ONE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie HYALISTIL a starší obrazová ochranná známka Evropské unie HyalOne – Starší mezinárodní slovní ochranná známka HYALO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění“) 33

2022/C 95/46 Věc T-195/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Klymenko v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání žalobcova jména na seznamu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo rozhodnutí orgánu třetího státu přijato při dodržení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu“) 34

2022/C 95/47 Věc T-495/14: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2021 – Theodorakis a Theodoraki v. Rada („Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 týkající se Kypru – Prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21. března 2013 týkající se Kypru – Chybné označení žalované – Zjevná nepřípustnost“) 34

2022/C 95/48 Věc T-496/14: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2021 – Berry Investments v. Rada („Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program na podporu stability Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 týkající se Kypru – Prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21 března 2013 týkající se Kypru – Chybné označení žalované – Zjevná nepřípustnost“) 35

2022/C 95/49 Věc T-355/19 INTP: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2021 – CE v. Výbor regionů („Řízení – Výklad rozsudku – Nepřípustnost“) 36

2022/C 95/50 Věc T-620/20: Usnesení Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – Alessio a další v. ECB („Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnové unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí – Opatření včasné intervence – Rozhodnutí ECB zavést dočasnou správu nad Banca Carige – Následná rozhodnutí o prodloužení – Lhůta k podání žaloby – Opožděnost – Nepřípustnost“) 36

2022/C 95/51 Věc T-303/21: Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2021 – FC v. EASO („Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Disciplinární řízení – Žádosti o přerušení řízení – Předvolání na slyšení k disciplinární komisi – Odložení data slyšení – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Předčasně podaná žaloba – Zjevná nepřípustnost“) 37

2022/C 95/52 Věc T-722/21 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – D'Amato a další v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních – Poslanci Parlamentu – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“) 37

2022/C 95/53 Věc T-723/21 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – Rooken a další v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních – Poslanci Parlamentu – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“) 38

2022/C 95/54 Věc T-724/21 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – IL a další v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“) 38

2022/C 95/55 Věc T-764/21: Žaloba podaná dne 8. prosince 2021 – Atesos medical a další v. Komise 39

2022/C 95/56 Věc T-780/21: Žaloba podaná dne 14. prosince 2021 – Lila Rossa Engros v. EUIPO (LiLAC) 40

2022/C 95/57 Věc T-16/22: Žaloba podaná dne 10. ledna 2022 – NV v. EIB 40

2022/C 95/58 Věc T-19/22: Žaloba podaná dne 11. ledna 2022 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Tvar skútru) 41

2022/C 95/59 Věc T-20/22: Žaloba podaná dne 12. ledna 2022 – NW v. Komise 42

2022/C 95/60 Věc T-21/22: Žaloba podaná dne 12. ledna 2022 – NY v. Komise 43

2022/C 95/61 Věc T-23/22: Žaloba podaná dne 11. ledna 2022 – Grail v. Komise 43

2022/C 95/62 Věc T-25/22: Žaloba podaná dne 17. ledna 2022 – Canai Technology v. EUIPO – WE Brand (HE&ME) 44

2022/C 95/63 Věc T-848/19: Usnesení Tribunálu ze dne 20. prosince 2021 – HS v. Komise 45

2022/C 95/64 Věc T-765/20: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2021 – The Floow v. Komise 45

2022/C 95/65 Věc T-46/21: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2021 – El Corte Inglés v. EUIPO – Yajun (PREMILITY) 45

2022/C 95/66 Věc T-519/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – VY v. Komise 46

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

(2022/C 95/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 84, 21.2.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 73, 14.2.2022

Úř. věst. C 64, 7.2.2022

Úř. věst. C 51, 31.1.2022

Úř. věst. C 37, 24.1.2022

Úř. věst. C 24, 17.1.2022

Úř. věst. C 11, 10.1.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 1. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – „Pilsētas zemes dienests“ AS

(Věc C-598/20) [1]

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. l) a odst. 2 – Pacht nebo nájem nemovitého majetku – Vyloučení povinného pronájmu pozemku vlastníkům budov z osvobození od daně – Zásada daňové neutrality“)

(2022/C 95/02)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Pilsētas zemes dienests“ AS

za přítomnosti: Latvijas Republikas Saeima

Výrok

Článek 135 odst. 1 písm. l) a odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž je pronájem pozemků v režimu povinného pronájmu vyloučen z daně z přidané hodnoty.

[1] Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 17. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – „AKZ – Burgas“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Burgas

(Věc C-602/20) [1]

(„Řízení o předběžné otázce – Příspěvky na sociální zabezpečení – Vrácení chybně zaplacených příspěvků – Omezení úroků z vrácené částky – Vnitrostátní procesní autonomie – Zásada rovnocennosti – Zásada efektivity – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Zjevná nepřípustnost“)

(2022/C 95/03)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „AKZ – Burgas“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Burgas

za účasti: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Nejvyšší správní soud, Bulharsko) rozhodnutím ze dne 30. září 2020 je zjevně nepřípustná.

(1) Úř. věst. C 28, 25. 1. 2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – XG v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-647/20) (1)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku – Články 63, 64 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Vyšší zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku dosažených rezidenty třetích zemí“)

(2022/C 95/04)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: XG

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 63 a čl. 65 odst. 1 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu týkající se daně z příjmu fyzických osob, která podrobuje kapitálové zisky plynoucí z prodeje nemovitého majetku nacházejícího se v tomto členském státě rezidentem třetí země vyššímu zdanění, než jaké by bylo uplatněno u stejného typu transakce na kapitálové zisky dosažené rezidentem uvedeného členského státu.

(1) Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ráckevei Járásbíróság – Maďarsko) – EP, TA, FV, TB v. ERSTE Bank Hungary Zrt

(Věc C-670/20) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o úvěru v cizí měně – Ujednání vystavující dlužníka kurzovému riziku – Článek 4 odst. 2 – Požadavky srozumitelnosti a transparentnosti – Neexistence vlivu prohlášení spotřebitele o tom, že si je plně vědom potenciálních rizik vyplývajících ze sjednání úvěru v cizí měně – Jasné a srozumitelné sepsání smluvního ujednání“)

(2022/C 95/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Ráckevei Járásbíróság

Účastníci původního řízení

Žalobci: EP, TA, FV, TB

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt

Výrok

Článek 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 musí být vykládán v tom smyslu, že požadavek transparentnosti ujednání smlouvy o úvěru v cizí měně, která vystavují dlužníka kurzovému riziku, je splněn pouze tehdy, když mu poskytovatel úvěru poskytl správné a dostatečné informace o kurzovém riziku, které průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému spotřebiteli umožňují posoudit riziko potenciálních nepříznivých hospodářských důsledků takových ujednání pro jeho finanční závazky po celou dobu platnosti této smlouvy. V tomto ohledu okolnost, že spotřebitel prohlásí, že si je plně vědom potenciálních rizik vyplývajících z uzavření uvedené smlouvy, nemá sama o sobě vliv na posouzení, zda poskytovatel úvěru splnil uvedený požadavek transparentnosti.

([1]) Úř. věst. C 98, 22.3.2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. prosince 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – VX v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-224/21) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Zdanění kapitálových zisků z nemovitého majetku – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Diskriminace – Vyšší daňové zatížení výnosů z nemovitého majetku dosažených nerezidenty – Volba zdanění stejným způsobem jako rezidenti“)

(2022/C 95/06)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: VX

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 63 a čl. 65 odst. 1 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu týkající se daně z příjmu fyzických osob, která ve vztahu k příjmu z nemovitého majetku plynoucího z kapitálových zisků z prodeje nemovitostí nacházejících se v tomto státě, soustavně uplatňuje na nerezidenty vyšší daňovou zátěž, než je zátěž uplatňovaná ve vztahu k témuž druhu transakcí na kapitálové zisky rezidentů, i když existuje možnost nabízená nerezidentům zvolit si režim použitelný na rezidenty.

(1) Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. listopadu 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapest Környéki Törvényszék – Maďarsko – WD / Agrárminiszter

(Věc C-273/21) (1)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Nařízení (ES) č. 1307/2013 – Režimy přímých podpor – Článek 4 odst. 1 písm. c) a e) – Článek 32 odst. 2 – Žádost o jednotné platby na plochu – Pojem ‚způsobilý hektar' – Pozemek zapsaný v katastru nemovitostí jako letiště – Skutečné využívání k zemědělské činnosti")

(2022/C 95/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapest Környéki Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: WD

Žalovaný: Agrárminiszter

Výrok

Článek 4 odst. 1 písm. c) a e) a čl. 32 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009, musí být vykládány v tom smyslu, že plocha zapsaná podle vnitrostátního práva jako letiště, na které ale není provozována žádná činnost související s provozováním letiště, musí být kvalifikována jako zemědělská plocha využívaná k zemědělské činnosti, je-li skutečně využívána jako stálá pastvina pro chov zvířat.

(1) Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. srpna 2021 – Finanzamt X v. Y

(Věc C-516/21)

(2022/C 95/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finanzamt X

Odpůrce: Y

Předběžná otázka

Zahrnuje povinnost zdanění nájmu trvale instalovaných zařízení a strojů podle čl. 135 odst. 2 písm. c) směrnice 2006/112/ES ([1])

— pouze izolovaný (samostatný) nájem takovýchto zařízení a strojů nebo rovněž

— nájem (pacht) takových zařízení a strojů, který je na základě nájmu budovy sjednaného mezi stejnými stranami (a jako vedlejší plnění k tomuto nájmu) osvobozen od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. l) směrnice o DPH?

([1]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2021 AM.VI. Srl, Quinam Limited, právní nástupkyní společnosti Fashioneast Sàrl, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. července 2021 ve věci T-297/20, Fashioneast a AM.VI. v. EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)

(Věc C-599/21 P)

(2022/C 95/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: AM.VI. Srl, Quinam Limited, právní nástupkyně Fashioneast Sàrl (zástupci: A. Camusso, M. Baghetti, avvocati, A. Boros, ügyvéd)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 17. ledna 2022, Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a že společnosti AM. VI. a Quinam Limited ponesou vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 30. září 2021 – Gmina O. v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Věc C-612/21)

(2022/C 95/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina O.

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([1]), a zejména čl. 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 této směrnice, vykládány v tom smyslu, že obec (orgán veřejné moci) je osobou povinnou k DPH při realizaci projektu, jehož účelem je zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie, v rámci něhož se zaváže na základě občanskoprávní smlouvy uzavřené s vlastníky nemovitostí k realizaci a instalaci systémů obnovitelných zdrojů energie na jejich nemovitostech a – po uplynutí stanovené doby – k převodu vlastnictví k těmto systémům na vlastníky nemovitostí?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být do základu daně ve smyslu článku 73 této směrnice zahrnuta dotace obdržená obcí (orgánem veřejné moci) z evropských prostředků na realizaci projektů týkajících se obnovitelných zdrojů energie?

([1]) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 5. října 2021 – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej v. Gmina L.

(Věc C-616/21)

(2022/C 95/11)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Žalovaná: Gmina L.

Předběžná otázka

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([1]), a zejména čl. 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 této směrnice, vykládána v tom smyslu, že obec (orgán veřejné moci) musí být považována za osobu povinnou k DPH v souvislosti s realizací programu odstraňování azbestu z nemovitostí nacházejících se na území této obce, jejichž vlastníky jsou obyvatelé, kteří v tomto ohledu nenesou žádné náklady? Nebo tato činnost představuje činnost obce jakožto orgánu veřejné moci, vykonávanou za účelem plnění jejích úkolů v zájmu ochrany zdraví a života obyvatel a ochrany životního prostředí, v souvislosti s nimiž se obec nepovažuje za osobu povinnou k DPH?

([1]) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie (Polsko) dne 30. září 2021 – AR a další v. PK SA a další

(Věc C-618/21)

(2022/C 95/12)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: AR a další

Žalovaní: PK SA a další

Předběžné otázky

1) Musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění ([1]) vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých poškozený, jemuž svědčí přímý nárok na náhradu škody způsobené na jeho vozidle při provozu motorových vozidel vůči pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti, může od pojišťovny získat výlučně náhradu škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu mezi vozidlem ve stavu před nehodou a vozidlem poškozeným, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody, zatímco kdyby se náhrady škody domáhal přímo po osobě, která odpovídá za škodu, mohl by se sám rozhodnout, že po ní namísto náhrady škody bude požadovat uvedení vozidla do stavu před vznikem škody (s tím, že osoba, která odpovídá za škodu, provede opravu osobně nebo zaplatí za opravu provedenou autoservisem)?

2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých poškozený, jemuž svědčí přímý nárok na náhradu škody způsobené na jeho vozidle při provozu motorových vozidel vůči pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti, může od pojišťovny namísto náhrady škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu mezi vozidlem ve stavu před nehodou a vozidlem poškozeným, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody, získat jen částku rovnající se nákladům na uvedení vozidla do stavu před vznikem škody, zatímco kdyby se náhrady škody domáhal přímo po osobě, která odpovídá za škodu, mohl by se sám rozhodnout, že po ní namísto náhrady škody bude požadovat uvedení vozidla do stavu před vznikem škody (a nikoli jen poskytnutí prostředků za tímto účelem)?

3) V případě kladné odpovědi na otázku č. [1] a záporné odpovědi na otázku č. [2], musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých pojišťovna, již vlastník vozidla poškozeného při provozu motorových vozidel požádal o zaplacení hypotetických nákladů, které sice nevynaložil, ale které by musel vynaložit, kdyby se rozhodl pro uvedení vozidla do stavu před nehodou, může:

   a) podmínit vyplacení této částky tím, že poškozený doloží, že skutečně zamýšlí opravit vozidlo konkrétním způsobem u konkrétního opraváře za konkrétní cenu náhradních dílů a služeb, a převést finanční prostředky na tuto opravu přímo tomuto opraváři (příp. prodejci náhradních dílů nezbytných pro opravu) s výhradou, že kdyby se účel, ke kterému byly tyto prostředky vyplaceny, neměl uskutečnit, budou jí tyto prostředky vráceny, a pokud nikoli, tak

   b) podmínit vyplacení této částky závazkem spotřebitele, že buď doloží ve sjednané lhůtě, že vyplacené prostředky použil k opravě vozidla, nebo tyto prostředky vrátí pojišťovně, a pokud nikoli, tak

   c) po vyplacení těchto prostředků s vyznačením účelu platby (způsobu jejich použití) a uplynutí nezbytné doby, během které poškozený mohl vozidlo opravit, vyzvat poškozeného, aby buď doložil vydání těchto prostředků na opravu, nebo aby je vrátil,

   tak aby byla vyloučena možnost, že se poškozený na škodě obohatí?

4) V případě kladné odpovědi na otázku č. [1] a záporné odpovědi na otázku č. [2], musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých se poškozený, jenž již není vlastníkem poškozeného vozidla, neboť jej zcizil a obdržel za něj peníze, takže toto vozidlo již nemůže opravit, nemůže v důsledku toho po pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti domáhat zaplacení nákladů na opravu, jež by byla potřebná k uvedení poškozeného vozidla do stavu před vznikem škody, a jeho nárok je omezen na žádost pojišťovně o náhradu škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu hodnotou vozidla ve stavu před nehodou a částkou získanou prodejem vozidla, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody?

([1]) Úř. věst. 2009, L 263, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne 11. října 2021 – TB

(Věc C-628/21)

(2022/C 95/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žadatelka: TB

Zúčastnění: Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor“ Sp. z o.o.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví ([1]) vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na opatření k ochraně práv duševního vlastnictví, na které je nárok pouze tehdy, když bylo v tomto nebo v jiném řízení prokázáno, že oprávněnému přísluší právo duševního vlastnictví?

   – V případě záporné odpovědi na otázku 1):

2. Musí být čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví vykládán v tom smyslu, že stačí pravděpodobnost, že se toto opatření týká existujícího práva duševního vlastnictví, a není nutné prokázání této okolnosti, zejména v situaci, kdy žádost o informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb předchází uplatnění nároku na náhradu škody v důsledku porušení práv duševního vlastnictví?

([1]) Úř. věst. 2004, L 157, s. 45.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – P.C.H. v. Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justitie

(Věc C-642/21)

(2022/C 95/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor

Účastníci původního řízení

Žalobce: P.C.H.

Žalovaní: Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justitie

Za účasti: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ([1]), která zaručují soudní řízení „všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení“, jakož i ustanovení obsažená v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, která zaručují každému právo „na účinnou právní ochranu [a] aby jeho věc byla spravedlivě projednána“, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 211 písm. c) Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumunský zákon č. 62/2011, který upravuje dialog mezi sociálními partnery), která stanoví, že tříletá lhůta pro podání žaloby na náhradu škody začíná běžet „ode dne, kdy škoda vznikla“, bez ohledu na to, zda žalobce věděl o vzniku škody (a o jejím rozsahu)?

2) Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) in fine směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 1 odst. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rámcový zákon č. 330 ze dne 5. listopadu 2009 o jednotném odměňování zaměstnanců placených z veřejných prostředků), jak je vykládán rozsudkem č. 7/2019 (zveřejněným v Monitorul Oficial al României – Úřední věstník Rumunska – č. 343/06.05.2019) vydaným Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud) v řízení o opravném prostředku v zájmu zákona za okolností, kdy žalobce neměl zákonné právo požadovat zvýšení náhrady za zařazení do platové třídy v době nástupu do funkce státního zástupce po vstupu zákona č. 330/2009 v platnost, což je normativní akt, který výslovně stanovil, že platovými nároky jsou a zůstávají výlučně nároky stanovené v [uvedeném] zákoně, což má za následek platovou diskriminaci ve vztahu k jeho kolegům, a to také na základě kritéria věku, což ve skutečnosti znamená, že pouze nejstarším státním zástupcům, kteří nastoupili do funkce před lednem 2010 (kteří měli prospěch z rozsudků v období v letech 2006 až 2009, jejichž výrok byl v roce 2019 předmětem výkladu na základě rozsudku [Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud)] č. 7/2019), byly zpětně vyplaceny platové nároky (obdobné nárokům, které byly uplatněny v rámci žaloby, která je předmětem tohoto řízení), a to během měsíců prosinec 2019/leden 2020, za období 2010 až 2015, přestože v tomto období také žalobce vykonával funkci státního zástupce, vykonával stejnou práci, za stejných podmínek a ve stejné instituci?

3) Musí být ustanovení směrnice 2000/78/ES vykládána v tom smyslu, že brání diskriminaci pouze tehdy, je-li založena na jednom z kritérií uvedených v článku 1 této směrnice, anebo naopak tato ustanovení, případně doplněná dalšími ustanoveními unijního práva, obecně brání tomu, aby s jedním zaměstnancem bylo z hlediska odměňování zacházeno rozdílně než s jiným zaměstnancem, pokud vykonává stejnou práci, pro stejného zaměstnavatele, ve stejném období a za stejných podmínek?

([1]) Úř. věst. 2000 L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – F.O.L. v. Tribunalul Cluj

(Věc C-643/21)

(2022/C 95/15)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor

Účastníci původního řízení

Žalobce: F.O.L.

Žalovaný: Tribunalul Cluj

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ([1]), která zaručují soudní řízení „všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení", jakož i ustanovení obsažená v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, která zaručují každému právo „na účinnou právní ochranu [a] aby jeho věc byla spravedlivě projednána", vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 211 písm. c) Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumunský zákon č. 62/2011, který upravuje dialog mezi sociálními partnery), která stanoví, že tříletá lhůta pro podání žaloby na náhradu škody začíná běžet „ode dne, kdy škoda vznikla", bez ohledu na to, zda žalobce věděl o vzniku škody (a o jejím rozsahu)?

2) Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) in fine směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 1 odst. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rámcový zákon č. 330 ze dne 5. listopadu 2009 o jednotném odměňování zaměstnanců placených z veřejných prostředků), jak je vykládán rozsudkem č. 7/2019 (zveřejněným v Monitorul Oficial al României – Úřední věstník Rumunska – č. 343/06.05.2019) vydaným Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud) v řízení o opravném prostředku v zájmu zákona za okolností, kdy žalobce neměl zákonné právo požadovat zvýšení náhrady za zařazení do platové třídy v době nástupu do funkce státního zástupce po vstupu zákona č. 330/2009 v platnost, což je normativní akt, který výslovně stanovil, že platovými nároky jsou a zůstávají výlučně nároky stanovené v [uvedeném] zákoně, což má za následek platovou diskriminaci ve vztahu k jeho kolegům, a to také na základě kritéria věku, což ve skutečnosti znamená, že pouze nejstarším státním zástupcům, kteří nastoupili do funkce před lednem 2010 (kteří měli prospěch z rozsudků v období v letech 2006 až 2009, jejichž výrok byl v roce 2019 předmětem výkladu na základě rozsudku [Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud)] č. 7/2019), byly zpětně vyplaceny platové nároky (obdobné nárokům, které byly uplatněny v rámci žaloby, která je předmětem tohoto řízení), a to během měsíců prosinec 2019/leden 2020, za období 2010 až 2015, přestože v tomto období také žalobce vykonával funkci státního zástupce, vykonával stejnou práci, za stejných podmínek a ve stejné instituci?

3) Musí být ustanovení směrnice 2000/78/ES vykládána v tom smyslu, že brání diskriminaci pouze tehdy, je-li založena na jednom z kritérií uvedených v článku 1 této směrnice, anebo naopak tato ustanovení, případně doplněná dalšími ustanoveními unijního práva, obecně brání tomu, aby s jedním zaměstnancem bylo z hlediska odměňování zacházeno rozdílně než s jiným zaměstnancem, pokud vykonává stejnou práci, pro stejného zaměstnavatele, ve stejném období a za stejných podmínek?

([1]) Úř. věst. 2000 L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I-C, F.C.R., P (dříve T). Ş-B., D.R., P.E.E., F.I. v. Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureş, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

(Věc C-644/21)

(2022/C 95/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor

Účastníci původního řízení

Žalobci: M.I.A., P.R.-M., V.-C.I-C, F.C.R., P (dříve T). Ş-B., D.R., P.E.E., F.I.

Žalovaní: Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureş, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

Za účasti: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ([1]), která zaručují soudní řízení „všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení“, jakož i ustanovení obsažená v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, která zaručují každému právo „na účinnou právní ochranu [a] aby jeho věc byla spravedlivě projednána“, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 211 písm. c) Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumunský zákon č. 62/2011, který upravuje dialog mezi sociálními partnery), která stanoví, že tříletá lhůta pro podání žaloby na náhradu škody začíná běžet „ode dne, kdy škoda vznikla“, bez ohledu na to, zda žalobce věděl o vzniku škody (a o jejím rozsahu)?

2) Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) in fine směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 1 odst. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rámcový zákon č. 330 ze dne 5. listopadu 2009 o jednotném odměňování zaměstnanců placených z veřejných prostředků), jak je vykládán rozsudkem č. 7/2019 (zveřejněným v Monitorul Oficial al României – Úřední věstník Rumunska – č. 343/06.05.2019) vydaným Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud) v řízení o opravném prostředku v zájmu zákona za okolností, kdy žalobce neměl zákonné právo požadovat zvýšení náhrady za zařazení do platové třídy v době nástupu do funkce státního zástupce po vstupu zákona č. 330/2009 v platnost, což je normativní akt, který výslovně stanovil, že platovými nároky jsou a zůstávají výlučně nároky stanovené v [uvedeném] zákoně, což má za následek platovou diskriminaci ve vztahu k jeho kolegům, a to také na základě kritéria věku, což ve skutečnosti znamená, že pouze nejstarším státním zástupcům, kteří nastoupili do funkce před lednem 2010 (kteří měli prospěch z rozsudků v období v letech 2006 až 2009, jejichž výrok byl v roce 2019 předmětem výkladu na základě rozsudku [Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud)] č. 7/2019), byly zpětně vyplaceny platové nároky (obdobné nárokům, které byly uplatněny v rámci žaloby, která je předmětem tohoto řízení), a to během měsíců prosinec 2019/leden 2020, za období 2010 až 2015, přestože v tomto období také žalobce vykonával funkci státního zástupce, vykonával stejnou práci, za stejných podmínek a ve stejné instituci?

3) Musí být ustanovení směrnice 2000/78/ES vykládána v tom smyslu, že brání diskriminaci pouze tehdy, je-li založena na jednom z kritérií uvedených v článku 1 této směrnice, anebo naopak tato ustanovení, případně doplněná dalšími ustanoveními unijního práva, obecně brání tomu, aby s jedním zaměstnancem bylo z hlediska odměňování zacházeno rozdílně než s jiným zaměstnancem, pokud vykonává stejnou práci, pro stejného zaměstnavatele, ve stejném období a za stejných podmínek?

([1]) Úř. věst. 2000 L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 21. října 2021 – C.C.C., C.R.R., U.D.M. v. Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Bucureşti, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureş, Tribunalul Sibiu

(Věc C-645/21)

(2022/C 95/17)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor

Účastníci původního řízení

Žalobci: C.C.C., C.R.R., U.D.M.

Žalovaní: Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Bucureşti, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureş, Tribunalul Sibiu

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ([1]), která zaručují soudní řízení „všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení“, jakož i ustanovení obsažená v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, která zaručují každému právo „na účinnou právní ochranu [a] aby jeho věc byla spravedlivě projednána“, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 211 písm. c) Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumunský zákon č. 62/2011, který upravuje dialog mezi sociálními partnery), která stanoví, že tříletá lhůta pro podání žaloby na náhradu škody začíná běžet „ode dne, kdy škoda vznikla“, bez ohledu na to, zda žalobce věděl o vzniku škody (a o jejím rozsahu)?

2) Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) in fine směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 1 odst. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rámcový zákon č. 330 ze dne 5. listopadu 2009 o jednotném odměňování zaměstnanců placených z veřejných prostředků), jak je vykládán rozsudkem č. 7/2019 (zveřejněným v Monitorul Oficial al României – Úřední věstník Rumunska – č. 343/06.05.2019) vydaným Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud) v řízení o opravném prostředku v zájmu zákona za okolností, kdy žalobce neměl zákonné právo požadovat zvýšení náhrady za zařazení do platové třídy v době nástupu do funkce státního zástupce po vstupu zákona č. 330/2009 v platnost, což je normativní akt, který výslovně stanovil, že platovými nároky jsou a zůstávají výlučně nároky stanovené v [uvedeném] zákoně, což má za následek platovou diskriminaci ve vztahu k jeho kolegům, a to také na základě kritéria věku, což ve skutečnosti znamená, že pouze nejstarším státním zástupcům, kteří nastoupili do funkce před lednem 2010 (kteří měli prospěch z rozsudků v období v letech 2006 až 2009, jejichž výrok byl v roce 2019 předmětem výkladu na základě rozsudku [Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud)] č. 7/2019), byly zpětně vyplaceny platové nároky (obdobné nárokům, které byly uplatněny v rámci žaloby, která je předmětem tohoto řízení), a to během měsíců prosinec 2019/leden 2020, za období 2010 až 2015, přestože v tomto období také žalobce vykonával funkci státního zástupce, vykonával stejnou práci, za stejných podmínek a ve stejné instituci?

3) Musí být ustanovení směrnice 2000/78/ES vykládána v tom smyslu, že brání diskriminaci pouze tehdy, je-li založena na jednom z kritérií uvedených v článku 1 této směrnice, anebo naopak tato ustanovení, případně doplněná dalšími ustanoveními unijního práva, obecně brání tomu, aby s jedním zaměstnancem bylo z hlediska odměňování zacházeno rozdílně než s jiným zaměstnancem, pokud vykonává stejnou práci, pro stejného zaměstnavatele, ve stejném období a za stejných podmínek?

([1]) Úř. věst. 2000 L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 8. listopadu 2021 – ZQ v. Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Věc C-667/21)

(2022/C 95/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZQ

Žalovaná: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 9 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) 2016/679 ([1]) (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“) vykládán v tom smyslu, že lékařská služba zdravotní pojišťovny nesmí zpracovávat údaje o zdravotním stavu svého zaměstnance, které jsou podmínkou pro posouzení pracovní schopnosti tohoto zaměstnance?

2. Pro případ, že Soudní dvůr odpoví na první otázku záporně s tím důsledkem, že by podle čl. 9 odst. 2 písm. h) GDPR přicházela do úvahy výjimka ze zákazu zpracování údajů o zdravotním stavu stanoveného v čl. 9 odst. 1 GDPR: Musí být v takovém případě, jako je ten, o který se jedná v projednávané věci, dodržovány další, případně jaké podmínky ochrany osobních údajů jdoucí nad rámec ustanovení čl. 9 odst. 3 GDPR?

3. Pro případ, že Soudní dvůr odpoví na první otázku záporně s tím důsledkem, že by podle čl. 9 odst. 2 písm. h) GDPR přicházela do úvahy výjimka ze zákazu zpracování údajů o zdravotním stavu stanoveného v čl. 9 odst. 1 GDPR: Závisí v takovém případě, jako je ten, o který se jedná v projednávané věci, přípustnost nebo zákonnost zpracování údajů o zdravotním stavu dále na tom, zda je splněna alespoň jedna podmínka uvedená v čl. 6 odst. 1 GDPR?

4. Má čl. 82 odst. 1 GDPR speciální nebo obecně preventivní povahu a je nutno k tomu přihlédnout při určení výše nehmotné újmy na základě čl. 82 odst. 1 GDPR, kterou má nahradit správce nebo zpracovatel?

5. Je při určení výše nehmotné újmy, která má být nahrazena na základě čl. 82 odst. 1 GDPR, relevantní míra zavinění správce nebo zpracovatele? Může být ve prospěch správce nebo zpracovatele přihlédnuto zejména k neexistenci nebo nízké míře jejich zavinění?

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Cottbus (Německo) dne 29. listopadu 2021 – Stadt Frankfurt (Oder) a FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH v. Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

(Věc C-723/21)

(2022/C 95/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Cottbus

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Žalovaný: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Předběžné otázky

1. a. Musí být čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES ([1]) vykládán v tom smyslu, že všechny osoby z řad veřejnosti přímo dotčené určitým záměrem, jsou oprávněny napadnout soudní cestou porušení povinnosti

   i) zabránit zhoršování kvality vodních útvarů sloužících k výrobě pitné vody,

   ii) přispět ke snížení stupně úpravy potřebné pro výrobu pitné vody,

   a to s odvoláním na ochranu, kterou třetím osobám skýtá zákaz zhoršování podzemních vod (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 28. května 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 ([2]), bod 132 a násl., a rozsudek ze dne 3. října 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další, C-197/18 ([3]), body 40 a 42)?

b. V případě záporné odpovědi na otázku a):

Jsou porušení zákazů a příkazů uvedených v čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 oprávněni napadnout alespoň ti žalobci, kteří jsou pověřeni výrobou a úpravou pitné vody?

2. Obsahuje čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60, i pokud jde o vodní útvary nacházející se mimo ochranná pásma ve smyslu čl. 7 odst. 3 druhé věty této směrnice, vedle závazku k dlouhodobějšímu plánování stanoveného v plánech a programech opatření, podobně jako článek 4 téže směrnice, povinnost nepovolit konkrétní záměry z důvodu porušení zákazu zhoršování (viz rozsudek Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, bod 75)?

3. Vzhledem k tomu, že čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 – na rozdíl od přílohy V k článku 4 této směrnice – nestanoví žádné vlastní referenční ukazatele pro kontrolu dodržování zákazu zhoršování:

a. Za jakých podmínek lze mít za to, že dochází ke zhoršování [kvality] vodního útvaru a spolu s tím ke zvýšení stupně úpravy potřebného pro výrobu pitné vody?

b. Lze referenční základ, který je relevantní z hlediska zvýšení stupně úpravy a tím i z hlediska zákazu zhoršování stanoveného v čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60, spatřovat v mezních hodnotách stanovených v příloze I směrnice Rady 98/83/ES ([4]), což naznačuje čl. 7 odst. 2 poslední část věty směrnice 2000/60?

c. V případě kladné odpovědi na otázku b):

Může dojít k porušení zákazu zhoršování stanoveného v čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60, pokud se v případě jediné relevantní hodnoty nejedná o mezní hodnotu uvedenou v části A nebo B přílohy I [směrnice 98/83], nýbrž o takzvaný indikační ukazatel podle části C přílohy I [směrnice 98/83]?

4. Kdy lze mít za to, že došlo porušení zákazu zhoršování pitné vody stanoveného v čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 (ke kritériím rozhodným z hlediska zákazu zhoršení uvedeného v článku 4 této směrnice viz rozsudek Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, bod 119, a předtím rozsudek ze dne 1. července 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13 ([5]), bod 52)?

a. Postačuje k závěru, že došlo k porušení, každé zhoršení

nebo

b. musí být pravděpodobné, že nebude dodržen indikační ukazatel stanovený pro sírany, jehož hodnota činí 250 mg/l,

nebo

c. musí hrozit uskutečnění nápravných opatření ve smyslu čl. 8 odst. 6 směrnice 98/83, která z hlediska výroby pitné vody zvyšují zátěž spojenou s její úpravou?

5. Obsahuje i čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 vedle hmotněprávního kritéria kontroly i požadavky kladené na povolovací správní řízení, je tedy judikatura Soudního dvora týkající se článku 4 této směrnice přenositelná na rozsah kontroly stanovený v čl. 7 odst. 3 téže směrnice (viz rozsudek Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, druhá předběžná otázka)?

6. Musí předkladatel záměru provést znalecké posouzení možného porušení čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 rovněž již tehdy, jakmile daný záměr může porušit požadavky stanovené v čl. 7 odst. 3 této směrnice?

7. Je v tomto případě rovněž třeba mít za to, že toto posouzení musí být k dispozici v době vydání vodoprávního rozhodnutí, a posouzení, které bylo provedeno dodatečně v průběhu soudního řízení, tedy nemůže zhojit nezákonnost vodoprávního povolení (viz rozsudek Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, body 76 a 80 a násl.)?

8. Mohou být příkazy a zákazy vyplývající z čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 při zvážení provedeném v rámci udělování povolení překonány ve prospěch cíle sledovaného daným záměrem například tehdy, pokud je zátěž spojená s úpravou [vody] malá nebo je účel daného záměru obzvláště závažný?

9. Použije se čl. 4 odst. 7 na čl. 7 odst. 3 rámcové směrnice 2000/60?

10. Jaké povinnosti, které překračují rámec článku 4 směrnice 2000/60, lze vyvodit z čl. 7 odst. 2 téže směrnice s tím důsledkem, že je třeba zohlednit je v řízení o povolení daného záměru?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).
([2]) ECLI:EU:C:2020:391.
([3]) ECLI:EU:C:2019:824.
([4]) Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. 1998, L 330, s. 32; Zvl. vyd. 15/04, s. 90).
([5]) ECLI:EU:C:2015:433

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2021 Pilatus Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 24. září 2021 ve věci T-139/19, Pilatus Bank v. ECB

(Věc C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Pilatus Bank plc (zástupce: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— v souladu s článkem 264 SFEU zrušil rozhodnutí ECB ze dne 21. prosince 2018, který rozhodla, že navrhovatelka již není způsobilá zajišťovat přímý obezřetnostní dohled a přijímat související opatření;

— v rozsahu, v němž Soudní dvůr nebude moci rozhodnout ve věci samé, vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o žalobě na neplatnost; a

— rozhodl, že ECB nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkou a náklady řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál nesprávně vyložil ustanovení nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ([1]), jelikož se nesprávně domníval, že ECB nemá další pravomoci ve vztahu k navrhovatelce v důsledku toho, že navrhovatelce byla odňata licence.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál patřičně nevěnoval návrhům navrhovatelky, které se netýkají údajné absence pravomoci na straně ECB.

([1]) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 7. prosince 2021 – PJ v. Eurowings GmbH

(Věc C-751/21)

(2022/C 95/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: PJ

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Jedná se o „odepření nástupu na palubu“ ve smyslu článku 4 a čl. 2 písm. j) nařízení (ES) č. 261/2004 ([1]) také v případě, kdy je cestujícím odepřen nástup na příslušný let nikoliv až u brány pro nástup na palubu (odletové brány), nýbrž již dříve u přepážky registrace k přepravě a cestující se z tohoto důvodu k bráně pro nástup na palubu (odletové bráně) ani nedostane?

2. Postačuje pro splnění podmínek podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení č. 261/2004, aby se cestující v případě odletu v 6:20 hod., nástupu do letadla v 5:50 hod. a „Gate-Closure“ (uzavření odletové brány) v 6:05 hod. (v každém případě po vydání palubní vstupenky) po příjezdu na letiště v 5:14 hod. vozidlem taxi bezprostředně poté (tj. přibližně v 5:16 hod.) dostavil k odbavovací přepážce žalované? To zejména i s ohledem na skutečnost, že v den odletu ve 3:14 hod. žalovaná cestujícího informovala, že let je silně obsazen a že příruční zavazadla je třeba odbavit u odbavovací přepážky. Dále také s ohledem na informace žalované, že odbavovací přepážka v Hamburku je otevřena během doby od 2 hodin před odletem do 40 minut před odletem.

3. Jedná se o „odepření nástupu na palubu“ ve smyslu článku 4, čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004, pokud je žalobce a jeho rodina v 5.16 hod. odeslán od odbavovací přepážky žalované za účelem odbavení zavazadel přímo ke značně vytíženým automatům pro odbavení zavazadel letiště Hamburk, které navzdory pomoci ze strany pracovníků žalované nebo letiště nefungují bezchybně, následně je odeslán k dalším automatům pro odbavení zavazadel, kde je odbavení opět neúspěšné, takže poté v 5:40 hod. funguje první automat, který zavazadlo rozpozná, avšak v 5:41 hod. jej odmítne odbavit a opět odkáže žalobce k odbavovací přepážce žalované, kde je mu následně sděleno, že nyní zmeškal let?

4. Jedná se o spoluzavinění žalobce, a tedy i jeho spolucestujících, pokud s ohledem na obtíže spojené s automatickým odbavením zavazadel sledovali pouze pokyny pracovníků a automatů a přitom si nevšimli, že uplynula doba pro ukončení odbavení a dostavení se na odletovou bránu? Má být žalobci a jeho spolucestujícím vytýkáno, že včas nepomysleli na to, aby si s ohledem na potíže spojené s odbavením zavazadel nechali poslat zavazadla následně? Bylo by nutné vyžadovat, aby se skupina cestujících rozdělila a nechala jednu osobu, například žalobce, se zavazadly tak, aby se ostatní osoby dostavily k odletové bráně? To zejména s ohledem na skutečnost, že dcera žalobkyně byla po operaci kolene omezena v pohybu berlemi a že tchyně žalobce byla omezena v pohybu z důvodu věku a artrózy.

5. V případě záporné odpovědi na první až třetí otázku: Má být čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že se v případě, kdy se cestující přibližně 1 hodinu před odletem zařadí do fronty u přepážky registrace k přepravě automatu pro odbavení zavazadel, ale z důvodu organizačních nedostatků na straně letecké společnosti (např. nedostatečný počet otevřených přepážek registrace k přepravě, nedostatek personálu, neinformování cestujících prostřednictvím reproduktorů) a/nebo z důvodu poruch na straně letiště (závada na automatech pro odbavení zavazadel) se u přepážky registrace k přepravě dostane na řadu teprve v okamžiku (uzavření odbavovací přepážky), kdy cestující již nemohou z tohoto důvodu nastoupit na palubu, jedná o případ „odepření nástupu na palubu" ve smyslu čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 8. prosince 2021 – Instrubel NV v. Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services

(Věc C-753/21)

(2022/C 95/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Instrubel NV

Odpůrkyně: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 4 odst. 2, 3 a 4 a článek 6 nařízení (ES) č. 1210/2003 (1), v pozměněném znění, vykládat v tom smyslu, že:

— zmrazené finanční prostředky a hospodářské zdroje zůstávají až do rozhodnutí o převodu na nástupnické struktury Fondu rozvoje pro Irák ve vlastnictví fyzických a právnických osob, orgánů a subjektů spojených s režimem bývalého prezidenta Saddáma Husajna, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů,

— nebo jsou tyto zmrazené finanční prostředky vlastnictvím nástupnických struktur Fondu rozvoje pro Irák od okamžiku, kdy vstoupilo v platnost nařízení, které v přílohách III a IV označuje fyzické a právnické osoby, orgány a subjekty spojené s režimem bývalého prezidenta Saddáma Husajna, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů?

2) V případě, že bude na otázku č. 1 odpovězeno tak, že finanční prostředky a hospodářské zdroje jsou majetkem nástupnických struktur Fondu rozvoje pro Irák, mají být články 4 a 6 pozměněného nařízení (ES) č. 1210/2003 vykládány v tom smyslu, že provedení zajišťovacího opatření vztahujícího se na zmrazený majetek podléhá předchozímu povolení příslušného vnitrostátního orgánu? Nebo mají být tato ustanovení vykládána tak, že vyžadují povolení tohoto vnitrostátního orgánu až v okamžiku uvolnění zmrazených finančních prostředků?

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96 (Úř. věst. 2003, L 169, s. 6; Zvl. vyd. 10/03, s. 260).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 8. prosince 2021 – Montana Management Inc. v. Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services

(Věc C-754/21)

(2022/C 95/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Montana Management Inc.

Odpůrkyně: Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 4 odst. 2, 3 a 4 a článek 6 nařízení (ES) č. 1210/2003 ([1]), v pozměněném znění, vykládat v tom smyslu, že:

— zmrazené finanční prostředky a hospodářské zdroje zůstávají až do rozhodnutí o převodu na nástupnické struktury Fondu rozvoje pro Irák ve vlastnictví fyzických a právnických osob, orgánů a subjektů spojených s režimem bývalého prezidenta Saddáma Husajna, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů,

— nebo jsou tyto zmrazené finanční prostředky vlastnictvím nástupnických struktur Fondu rozvoje pro Irák od okamžiku, kdy vstoupilo v platnost nařízení, které v přílohách III a IV označuje fyzické a právnické osoby, orgány a subjekty spojené s režimem bývalého prezidenta Saddáma Husajna, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů?

2) V případě, že bude na otázku č. 1 odpovězeno tak, že finanční prostředky a hospodářské zdroje jsou majetkem nástupnických struktur Fondu rozvoje pro Irák, mají být články 4 a 6 pozměněného nařízení (ES) č. 1210/2003 vykládány v tom smyslu, že provedení zajišťovacího opatření vztahujícího se na zmrazený majetek podléhá předchozímu povolení příslušného vnitrostátního orgánu? Nebo mají být tato ustanovení vykládána tak, že vyžadují povolení tohoto vnitrostátního orgánu až v okamžiku uvolnění zmrazených finančních prostředků?

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o některých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96 (Úř. věst. 2003, L 169, s. 6; Zvl. vyd. 10/03, s. 260).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 14. prosince 2021 – UAB „Brink's Lithuania" v. Lietuvos bankas

(Věc C-772/21)

(2022/C 95/24)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: UAB „Brink's Lithuania"

Odpůrkyně: Lietuvos bankas

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 6 odst. 2 rozhodnutí ECB/2010/14 ([1]) vykládán tak, že subjekty zpracovávající hotovost, které provádějí automatizovanou kontrolu upotřebitelnosti eurobankovek, musí splňovat minimální standardy uvedené v uvedeném ustanovení?

2. Jestliže se podle čl. 6 odst. 2 rozhodnutí ECB/2010/14 minimální standardy uvedené v tomto rozhodnutí použijí pouze na výrobce strojů na zpracování bankovek (avšak nikoliv na subjekty zpracovávající hotovost), musí být uvedený čl. 6 odst. 2 ve spojení s čl. 3 odst. 5 téhož rozhodnutí vykládán tak, že brání ustanovení vnitrostátního práva, podle nějž se povinnost splňovat uvedené minimální standardy použije na subjekty zpracovávající hotovost?

3. Splňují minimální standardy pro automatizovanou kontrolu upotřebitelnosti eurobankovek pomocí strojů na zpracování bankovek s ohledem na skutečnost, že jsou zveřejněny na internetových stránkách ECB, zásadu právní jistoty a článek 297 odst. 2 SFEU a jsou závazné pro subjekty zpracovávající hotovost a lze se na ně ve vztahu k těmto subjektům odvolávat?

4. Je čl. 6 odst. 2 rozhodnutí ECB/2010/14 v rozsahu, v němž stanoví, že minimální standardy pro automatizovanou kontrolu upotřebitelnosti eurobankovek jsou v platném znění zveřejněny na internetových stránkách ECB, v rozporu se zásadou právní jistoty a článkem 297 odst. 2 SFEU, a je proto neplatný?

([1]) Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 16. září 2010 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navracení zpět do oběhu (ECB/2010/14) (Úř. věst. L 267, 9.10.2010, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 20. prosince 2021 – C a CD

(Věc C-804/21)

(2022/C 95/25)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: C, CD

Odpůrce: Syyttäjä

Předběžné otázky

1) Vyžaduje čl. 23 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ([1]) vykládaný ve spojení s čl. 23 odst. 5 tohoto rámcového rozhodnutí, aby v případě, že osoba držená ve vazbě nebyla předána ve stanovené lhůtě, rozhodl vykonávající justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 2 rámcového rozhodnutí o novém datu předání a ověřil existenci vyšší moci a podmínek pro držení ve vazbě, nebo je s rámcovým rozhodnutím slučitelný i postup, v jehož rámci soud zkoumá tyto skutečnosti pouze na návrh účastníků řízení? Pokud prodloužení lhůty vyžaduje zásah justičního orgánu, znamená neexistence takového zásahu nutně to, že lhůty stanovené v rámcovém rozhodnutí uplynuly, přičemž v takovém případě musí být osoba držená ve vazbě propuštěna podle čl. 23 odst. 5 téhož rámcového rozhodnutí?

2) Má být čl. 23 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že pojem „vyšší moc“ zahrnuje i právní překážky předání založené na vnitrostátních právních předpisech vykonávajícího členského státu, jako je zákaz výkonu uložený na dobu trvání soudního řízení nebo právo žadatele o azyl setrvat ve vykonávajícím státě až do rozhodnutí o jeho žádosti o azyl?

([1]) Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Gmina Kosakowo v. Komise

(Věc T-209/15) [1]

(„Státní podpory – Letištní infrastruktura – Veřejné finance poskytnuté obcemi Gdyně a Kosakowo na výstavbu letiště Gdyně-Kosakowo – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizuje její vrácení – Zvýhodnění – Zásada soukromého hospodářského subjektu v tržním hospodářství – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vrácení – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2022/C 95/26)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gmina Kosakowo (Polsko) (zástupce: M. Leśny, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Noë, K. Herrmann a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2015/1586 ze dne 26. února 2015 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (Úř. věst. 2015, L 250, s. 165).

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Gmina Kosakowo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

[1] Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo v. Komise

(Věc T-263/15 RENV) [1]

(„Státní podpory – Letištní infrastruktury – Veřejné financování poskytnuté obcemi Gdyně a Kosakowo na výstavbu letiště Gdyně-Kosakowo – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem a protiprávní a nařizující její navrácení – Výhoda – Zásada soukromého subjektu v tržním hospodářství – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Narušení hospodářské soutěže – Vrácení – Zrušení rozhodnutí jeho autorem – Neexistence znovuzahájení formálního vyšetřovacího řízení – Procesní práva zúčastněných stran – Právo na obhajobu – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2022/C 95/27)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobci: Gmina Miasto Gdynia (Polsko), Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdyně, Polsko) (zástupci: T. Koncewicz, M. Le Berre, K. Gruszecka-Spychała a P. Rosiak, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann, D. Recchia a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz a S. Żyrek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení článků 2 až 5 rozhodnutí Komise (EU) 2015/1586 ze dne 26. února 2015 týkajícího se opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (Úř. věst. 2015, L 250, s. 165).

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložila Evropské komise před Soudním dvorem v rámci věci C-56/18 P a před Tribunálem v rámci věcí T-263/15 a T-263/15 RENV.

3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

(1) Úř. věst. C 254, 3.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise

(Věc T-177/17) (1)

(„Rozhodčí doložka – Smlouva Ask-it uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Výzva k úhradě vydaná Komisí pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů – Subdodávky“)

(2022/C 95/28)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Katsimerou, T. Adamopoulos a J. Estrada de Solà, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU znějící na určení, že pohledávka uvedená ve výzvě Komise k úhradě č. 3241615292 ze dne 29. listopadu 2016, podle níž jí měl žalobce vrátit částku ve výši 211 185,95 eur odpovídající dotaci, kterou obdržel na studii k výzkumnému projektu nazvanému Ask-it, postrádá právní základ ve vztahu k částce 89 126,11 eur, a dále že uvedená částka odpovídá způsobilým výdajům, které žalobce není povinen vrátit.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis se ukládá náhrada nákladů řízení.

(1) Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise

(Věc T-189/17) [1]

(„Rozhodčí doložka – Smlouva Humabio uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Výzva k úhradě vystavená Komisí za účelem vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů“)

(2022/C 95/29)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Katsimerou, O. Verheecke, T. Adamopoulos a J. Estrada de Solà, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU a znějící na určení zaprvé, že pohledávka obsažená ve výzvě Komise k úhradě č. 3241615288 ze dne 29. listopadu 2016, podle které měl žalobce vrátit Komisi částku 64 720,19 eur pocházející z dotace, kterou obdržel pro studii k výzkumnému projektu nazvanému Humabio, je ve výši 10 436,36 eur neopodstatněná, a zadruhé že uvedená částka odpovídá uznatelným výdajům, které žalobce není povinen vrátit.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis se ukládá náhrada nákladů řízení.

[1] Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EKETA v. Komise

(Věc T-190/17) [1]

(„Rozhodčí doložka – Smlouva Cater uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé výdaje – Oznámení Komise o dluhu vystavené pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů“)

(2022/C 95/30)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Katsimerou, T. Adamopoulos a J. Estrada de Solà, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh zakládající se na článku 272 SFEU a znějící zaprvé na určení, že pohledávka obsažená v oznámení Komise o dluhu č. 3241615289 ze dne 29. listopadu 2016, podle kterého jí měl žalobce vrátit částku 172 992,15 eur z dotace, kterou obdržel na studii o výzkumném projektu nazvaném Cater, je ve výši 28 520,08 euro neopodstatněná a zadruhé na určení, že uvedená částka odpovídá způsobilým výdajům, které žalobce není povinen vrátit.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis se ukládá náhrada nákladů řízení.

(1) Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Apostolopoulou a Apostolopoulou Chrysanthaki v. Komise

(Spojené věci T-721/18 a T-81/19) (1)

(„Mimosmluvní odpovědnost – Smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené v rámci různých programů Unie – Porušení smluvních ujednání společností, která je příjemcem – Způsobilé výdaje – Vyšetřování vedené OLAF – Likvidace společnosti – Vymáhání od společníků uvedené společnosti – Výkon rozhodnutí – Tvrzení předložená zástupci Komise před vnitrostátními soudy – Identifikace žalované strany – Nedodržení formálních náležitostí – Částečná nepřípustnost – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům“)

(2022/C 95/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zoï Apostolopoulou (Atény, Řecko), Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Atény) (zástupce: D. Gkouskos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a T. Adamopoulos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhy podané na základě článku 268 SFEU a směřující v podstatě k získání náhrady škody, kterou žalobkyně údajně utrpěly kvůli tvrzením uvedeným zástupci Komise v rámci řízení o námitce proti výkonu rozsudků ze dne 16. července 2014, Isotis v. Komise (T-59/11, EU:T:2014:679), a ze dne 4. února 2016, Isotis v. Komise (T-562/13, nezveřejněný, EU:T:2016:63), vůči nim, před Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách, Řecko) a Efeteio Athinon (odvolací soud v Aténách, Řecko)

Výrok rozsudku

1) Žaloby se zamítají.

2) Zoï Apostolopoulou a Anastasii Apostolopoulou-Chrysanthaki se ukládá náhrada nákladů řízení.

(1) Úř. věst. C 54, 11.2.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2021 – Breyer v. REA

(Věc T-158/19) (1)

(„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014 – 2020) – Nařízení (EU) č. 1290/2013 – Dokumenty týkající se výzkumného projektu ‚iBorderCtrl: Inteligent Portable Border Control System‘ – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob – Částečné zamítnutí přístupu – Převažující veřejný zájem“)

(2022/C 95/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Patrick Breyer (Kiel, Německo) (zástupce: J. Breyer, advokát)

Žalovaná: Evropská výkonná agentura pro výzkum (zástupci: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, zmocněnkyně, ve spolupráci s R. van der Houtem a C. Wagnerem, advokáty)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí REA ze dne 17. ledna 2019 [ARES (2019) 266593], týkajícího se částečného přístupu k dokumentům

Výrok

1) Rozhodnutí Evropské výkonné agentury pro výzkum (REA) ze dne 17. ledna 2019 [ARES (2019) 266593] se zrušuje v rozsahu, v němž REA zaprvé opomenula rozhodnout o žádosti Patricka Breyera o přístup k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl a v němž zadruhé odepřela úplný přístup k dokumentu D 1.3, částečný přístup k dokumentům D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 a D 2.3, jakož i širší přístup k dokumentům D 3.1, D 7.3 a D 7.8 v rozsahu, v němž tyto obsahují informace, na něž se nevztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Patrick Breyer ponese náklady řízení související s předložením svého dopisu ze dne 23. března 2021 a nahradí náklady řízení související s předložením písemného vyjádření REA ze dne 20. května 2021.

4) Patrick Breyer ponese polovinu vlastních nákladů řízení nesouvisejících s předložením svého dopisu ze dne 23. března 2021.

5) REA ponese vlastní náklady řízení s výjimkou těch souvisejících s předložením svého písemného vyjádření ze dne 20. května 2021 a nahradí náklady řízení vynaložené P. Breyerem nesouvisející s předložením jeho dopisu ze dne 23. března 2021.

(1) Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – DD v. FRA

(Věc T-703/19) (1)

(„Žaloba na náhradu škody – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Zahájení správního vyšetřování – Článek 86 odst. 2 služebního řádu – Informační povinnost – Délka řízení – Přiměřená lhůta – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Důvěrnost správního vyšetřování – Povinnost jednat s náležitou péčí – Nemajetková újma – Příčinná souvislost“)

(2022/C 95/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: DD (zástupkyně: původně L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky, poté L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA) (zástupci: M. O'Flaherty, zmocněnec, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU znějící v podstatě na náhradu nemajetkové újmy údajně vzniklé žalobci, která je *ex æquo et bono* odhadována na 50 000 eur a která byla způsobena zahájením a vedením správního vyšetřování v rámci agentury FRA.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) DD ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Agenturou Evropské unie pro základní práva (FRA).

(1) Úř. věst. C 432, 23.12.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – HB v. Komise

(Věc T-795/19) (1)

(„Veřejné zakázky na služby – Poskytování technických asistenčních služeb Vrchní justiční radě – Rozhodnutí o snížení ceny zakázky a o navrácení již vyplacených částek – Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Akt, který je součástí čistě smluvního rámce, od něhož je neoddělitelný – Neexistence rozhodčí doložky – Nepřípustnost – Neexistence nároků na náhradu škody oddělitelných od smlouvy“)

(2022/C 95/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: HB (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět věci

Zaprvé návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 7319 final ze dne 15. října 2019 o snížení částek dlužných z titulu zakázky CARDS/2008/166-429 a o navrácení nedůvodně vyplacených částek a zadruhé návrh na základě čl. 340 druhého pododstavce SFEU znějící předně na vyplacení všech částek, jejichž navrácení Komise případně dosáhla na základě tohoto rozhodnutí, a na zaplacení poslední vystavené faktury, to vše spolu s úrokem z prodlení, dále na uvolnění bankovní záruky a na náhradu újmy, která žalobkyni vznikla v důsledku jejího opožděného uvolnění, a konečně na symbolickou náhradu nemajetkové újmy, která žalobkyni vznikla.

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná v části, v níž se týká zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 7319 final ze dne 15. října 2019 o snížení částek dlužných z titulu zakázky CARDS/2008/166-429 a o navrácení nedůvodně vyplacených částek.

2) Žaloba se zamítá jako neopodstatněná v části, v níž se týká založení mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

(1) Úř. věst. C 10, 13.1.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – HB v. Komise

(Věc T-796/19) [1]

(„Veřejné zakázky na služby – Poskytování služeb technické pomoci ukrajinským orgánům – Rozhodnutí o snížení ceny zakázky a o vrácení již vyplacených částek – Žaloba na neplatnost a na náhradu škody – Akt přijatý v rámci čistě smluvního rámce, jehož je nedílnou součástí – Absence rozhodčí doložky – Nepřípustnost – Absence aspektů újmy oddělitelných od smlouvy“)

(2022/C 95/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: HB (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět

Zaprvé návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 7319 final ze dne 15. října 2019 o snížení částek vyplácených z titulu zakázky TACIS/2006/101-510 a vrácení neoprávněně vyplacených částek a zadruhé návrh podaný na základě čl. 340 druhého pododstavce SFEU a znějící jednak na zaplacení všech částek, jejichž vrácení si Komise případně vyžádala na základě uvedeného rozhodnutí, navýšených o úroky z prodlení, a dále na symbolickou náhradu nemajetkové újmy, která žalobkyni údajně vznikla

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná v rozsahu, v němž zní na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 7318 final ze dne 15. října 2019 o snížení částek vyplacených z titulu zakázky TACIS/2006/101-510 a vrácení neoprávněně vyplacených částek.

2) Žaloba se zamítá jako neopodstatněná v rozsahu, v němž zní na konstatování mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení o předběžném opatření.

[1] Úř. věst. C 10, 13.1.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Worldwide Spirits Supply v. EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)

(Věc T-870/19) [1]

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie CLEOPATRA QUEEN – Starší národní slovní ochranná známka CLEOPATRA MELFINCO – Články 15 a 57 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní články 18 a 64 nařízení (EU) 2017/1001] – Důkaz užívání starší ochranné známky – Prohlášení neplatnosti“)

(2022/C 95/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (zástupkyně: S. Demetriou, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a v. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Melfinco S.A. (Schaan, Lichtenštejnsko) (zástupkyně: M. Gioti, advokátka)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. října 2019 (věc R 1820/2018-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Melfinco a Worldwide Spirits Supply.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Worldwide Spirits Supply, Inc., ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

3) Melfinco S.A. ponese vlastní náklady řízení.

(1) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Dr. Spiller v. EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Věc T-6/20) (1)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Alpenrausch Dr. Spiller – Starší slovní ochranná známka Evropské unie RAUSCH – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 95/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Německo) (zástupci: J. Stock a M. Geitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl, J. Schäfer, A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Švýcarsko) (zástupci: F. Stangl a S. Pilgram, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. října 2019 (věc R 2206/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Rausch Kreuzlingen a Dr. Spiller.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Dr. Spiller GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(1) Úř. věst. C 68, 2. 3. 2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – EFFAS v. EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst)

(Věc T-369/20) [1]

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie CEFA Certified European Financial Analyst – Starší slovní ochranná známka Evropské unie CFA – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 95/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS) (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: S. Merico, G. Macías Bonilla a F. Miazzetto, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: P. Villani, J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: CFA Institute (Charlottesville, Virginie, Spojené státy) (zástupci: G. Engels a W. May, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. března 2020 (věc R 1082/2019-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi CFA Institute a EFFAS.

Výrok

1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 31. března 2020 (věc R 1082/2019-5) se zrušuje.

2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS).

3) CFA Institute ponese vlastní náklady řízení.

[1] Úř. věst. C 255, 3.8.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Datax v. REA

(Věc T-381/20) [1]

(„Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Grantové dohody HELP a GreenNets – Vyšetřování úřadu OLAF – Náklady na zaměstnance – Důkazní břemeno – Spolehlivost časových výkazů – Nezpůsobilost nákladů vykázaných příjemcem – Žádost o vrácení – Oznámení o dluhu – Promlčení – Přiměřená lhůta – Přiměřenost“)

(2022/C 95/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Datax sp. z o.o. (Vratislav, Polsko) (zástupce: J. Bober, advokát)

Žalovaná: Evropská výkonná agentura pro výzkum (zástupci: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. Le Berrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU a směřující zaprvé na získání prohlášení o oprávněnosti nákladů na výzkumného pracovníka, zadruhé rozhodnutí, že povinnost zaplatit paušální náhradu škody je neodůvodněná a zatřetí nařízení povinnosti REA, aby nepřijala žádné další opatření vůči žalobkyni, pokud se jedná o náklady na výzkumného pracovníka související s grantovými dohodami HELP a GreenNets.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Datax sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

([1]) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Magic Box Int. Toys v. EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS)

(Věc T-549/20) ([1])

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie SUPERZINGS – Starší mezinárodní obrazová ochranná známka ZiNG – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 95/40)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Magic Box Int. Toys SLU (Sant Cugat del Vallés, Španělsko) (zástupci: J. L. Rivas Zurdo a E. López Leiva, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: KMA Concepts Ltd. (Mahé, Seychely) (zástupkyně: C. Duch Fonoll a I. Osinaga Lozano, advokátky)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2020 (věc R 2511/2019-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi KMA Concepts a Magic Box Int. Toys.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Magic Box Int. Toys SLU ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností KMA Concepts Ltd.

([1]) Úř. věst. C 348, 19.10.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – MO v. Rada

(Věc T-587/20) ([1])

(„Veřejná služba – Úředníci – Přeřazení z úřední povinnosti – Hodnocený rok 2019 – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“)

(2022/C 95/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: MO (zástupkyně: A. Guillerme, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer, M. Alver a K. Kouri, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 19. listopadu 2019 přeřadit žalobkyni do [*důvěrné*] oddělení, jakož i hodnotící zprávy žalobkyně za rok 2019, a dále na náhradu různých majetkových a nemajetkových újem, které jí vznikly.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) MO se ukládá náhrada nákladů řízení.

([1]) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Skechers USA v. EUIPO – (ARCH FIT)

(Věc T-598/20) ([1])

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ARCH FIT – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 95/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Skechers USA, Inc. II (Manhattan Beach, Kalifornie, Spojené státy) (zástupkyně: T. Holman, A. Reid, solicitors, J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Scardocchia a V. Ruzek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. července 2021 (věc R 2631/2019-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení ARCH FIT jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Skechers USA, Inc. II se ukládá náhrada nákladů řízení.

([1]) Úř. věst. C 390, 16.11.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Fashion Energy v. EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Věc T-699/20) [1]

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 1st AMERICAN – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie zobrazující orla či jiného dravého ptáka – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení po fonetické stránce – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 72 odst. 6 nařízení 2017/1001 – Článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2022/C 95/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fashion Energy Srl (Miláno, Itálie) (zástupci: T. Müller a F. Togo, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, USA) (zástupci: J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2020 (věc R 426/2020-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Retail Royalty a Fashion Energy.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Fashion Energy Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

[1] Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Bustos v. EUIPO – Bicicletas Monty (motwi)

(Věc T-159/21) [1]

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie motwi – Starší národní slovní ochranná známka MONTY – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 95/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Dante Ricardo Bustos (Wenling, Čína) (zástupkyně: A. Lorente Berges, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: R. Raponi a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Bicicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. ledna 2021 (věc R 289/2020-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Bicicletas Monty a D. R. Bustosem.

Výrok

1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. ledna 2021 (věc R 289/2020-5) se zrušuje.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(1) Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Fidia farmaceutici v. EUIPO – Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE)

(Věc T-194/21) (1)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Obrazový mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka HYALOSTEL ONE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie HYALISTIL a starší obrazová ochranná známka Evropské unie HyalOne – Starší mezinárodní slovní ochranná známka HYALO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2022/C 95/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Itálie) (zástupci: R. Kunz Hallstein a H. P. Kunz Hallstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Sliwinska a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Stelis Biopharma Ltd (Karnataka, Indie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. ledna 2021 (věc R 831/2020-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Fidia Farmaceutici a Stelis Biopharma.

Výrok

1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. ledna 2021 (věc R 831/2020-5) se zrušuje.

2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Fidia farmaceutici SpA v rámci tohoto řízení.

(1) Úř. věst. C 217, 7.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. prosince 2021 – Klymenko v. Rada

(Věc T-195/21) [1]

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání žalobcova jména na seznamu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo rozhodnutí orgánu třetího státu přijato při dodržení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu“)

(2022/C 95/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Klymenko (Moskva, Ruská federace) (zástupkyně: M. Phelippeau, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Lejeune a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/394 ze dne 4. března 2021, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2021, L 77, s. 29), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2021/391 ze dne 4. března 2021, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2021, L 77, s. 2), v rozsahu, v němž tyto akty ponechávají jméno žalobce na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se tato omezující opatření vztahují.

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/394 ze dne 4. března 2021, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/391 ze dne 4. března 2021, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž bylo na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření, ponecháno jméno Oleksandra Viktorovyče Klymenka.

2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

[1] Úř. věst. C 206, 31.5.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2021 – Theodorakis a Theodoraki v. Rada

(Věc T-495/14) [1]

(„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 týkající se Kypru – Prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21. března 2013 týkající se Kypru – Chybné označení žalované – Zjevná nepřípustnost“)

(2022/C 95/47)

Jednací jazyk: řečtina.

Účastníci řízení

Žalobci: Georgios Theodorakis (Chania, Řecko), Maria Theodoraki (Chania) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou a E. Dumitriu-Segnana, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: B. Smulders, J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis a S. Delaude, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na přiznání náhrady škod, které žalobcům údajně vznikly v důsledku prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 a prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21. března 2013.

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.

2) Georgios Theodorakis a Maria Theodoraki ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

([1]) Úř. věst. C 292, 1.9.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2021 – Berry Investments v. Rada

(Věc T-496/14) ([1])

(„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program na podporu stability Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 týkající se Kypru – Prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21 března 2013 týkající se Kypru – Chybné označení žalované – Zjevná nepřípustnost“)

(2022/C 95/48)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Berry Investments, Inc. (Monrovia, Libérie) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou a E. Dumitriu-Segnana, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: J. P. Keppenne, M. Konstantinidis, B. Smulders a S. Delaude, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh zakládající se na článku 268 SFEU a znějící na náhradu škod, které žalobkyně údajně utrpěla z důvodu prohlášení Euroskupiny ze dne 16. a 25. března 2013 a prohlášení předsedy Euroskupiny ze dne 21 března 2013.

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.

2) Společnost Berry Investments, Inc. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

([1]) Úř. věst. C 292, 1.9.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2021 – CE v. Výbor regionů

(Věc T-355/19 INTP) [1]

(„Řízení – Výklad rozsudku – Nepřípustnost“)

(2022/C 95/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: CE (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Výbor regionů (zástupci: M. Esparrago Arzadun a S. Bachotet, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Návrh na výklad rozsudku ze dne 16. června 2021, CE v. Výbor regionů (T-355/19, EU:T:2021:369).

Výrok

1) Návrh na výklad rozsudku se pro nepřípustnost odmítá.

2) CE se ukládá náhrada nákladů řízení.

[1] Úř. věst. C 255, 29.7.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – Alessio a další v. ECB

(Věc T-620/20) [1]

(„Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnové unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí – Opatření včasné intervence – Rozhodnutí ECB zavést dočasnou správu nad Banca Carige – Následná rozhodnutí o prodloužení – Lhůta k podání žaloby – Opožděnost – Nepřípustnost“)

(2022/C 95/50)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobci: Roberto Alessio (Turín, Itálie) a 56 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: M. Condinanzi, L. Boggio, M. Cataldo a A. Califano, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupkyně: C. Hernández Saseta a A. Pizzolla, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení jednak rozhodnutí ECB ze dne 1. ledna 2019, kterým byla zavedena dočasná správa nad Banca Carige SpA, a jednak jejího rozhodnutí ze dne 29. března 2019, kterým se prodlužuje doba dočasné správy, jakož i následných rozhodnutí o prodloužení.

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) O návrhu Evropské komise na vstup do řízení jako vedlejší účastnice již není důvodné rozhodnout.

3) Roberto Alessio a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).

4) Komise ponese vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

(1) Úř. věst. C 390, 16.11.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2021 – FC v. EASO

(Věc T-303/21) (1)

(„Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Disciplinární řízení – Žádosti o přerušení řízení – Předvolání na slyšení k disciplinární komisi – Odložení data slyšení – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Předčasně podaná žaloba – Zjevná nepřípustnost“)

(2022/C 95/51)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: FC (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) (zástupci: P. Eyckmans a M. Stamatopoulou, zmocněnkyně, ve spolupráci s T. Bontinckem, A. Guillerme a L. Burguin, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení aktu přijatého předsedou disciplinární komise EASO dne [*důvěrné*], kterým bylo slyšení žalobce v rámci disciplinárního řízení, které bylo proti němu zahájeno, stanoveno na [*důvěrné*].

Výrok

1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.

2) FC ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu (EASO).

(1) Úř. věst. C 289, 19.7.2021.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – D'Amato a další v. Parlament

(Věc T-722/21 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Poslanci Parlamentu – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2022/C 95/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Rosa D'Amato (Tarente, Itálie), Claude Gruffat (Mulsans, Francie), Damien Carême (Argenteuil, Francie), Benoît Biteau (Sablonceaux, Francie) (zástupci: P. de Bandt, M. Gherghinaru a L. Panepinto, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Alves a A.-M. Dumbrăvan, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 27. října 2021 o mimořádných zdravotních a bezpečnostních pravidlech, která upravují přístup do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech.

Výrok

1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

2) Usnesení ze dne 15. listopadu 2021, D'Amato a další v. Parlament (T-722/21 R), se zrušuje.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – Rooken a další v. Parlament

(Věc T-723/21 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Poslanci Parlamentu – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2022/C 95/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Robert Jan Rooken (Muiderberg, Nizozemsko) a dalších 8 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: P. de Bandt, M. Gherghinaru a L. Panepinto, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Alves a A.-M. Dumbrăvan, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 27. října 2021 o mimořádných zdravotních a bezpečnostních pravidlech, která upravují přístup do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech.

Výrok

1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

2) Usnesení ze dne 15. listopadu 2021, Rooken a další v. Parlament (T-723/21 R), se zrušuje.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – IL a další v. Parlament

(Věc T-724/21 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Podmínky přístupu do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech v souvislosti se zdravotní krizí – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2022/C 95/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: IL a dalších 81 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: P. de Bandt, M. Gherghinaru a L. Panepinto, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: D. Boytha, S. Bukšek Tomac a L. Darie, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 27. října 2021 o mimořádných zdravotních a bezpečnostních pravidlech, která upravují přístup do budov Parlamentu v jeho třech pracovních místech.

Výrok

1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

2) Usnesení ze dne 15. listopadu 2021, IL a další v. Parlament (T-724/21 R), se zrušuje.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 8. prosince 2021 – Atesos medical a další v. Komise

(Věc T-764/21)

(2022/C 95/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Atesos medical AG (Aarau, Švýcarsko) a 7 dalších žalobců (zástupci: M. Meulenbelt, B. Natens a I. Willemyns, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil nezveřejněné rozhodnutí žalované z neznámého dne, které nepravdivě uvádí uplynutí platnosti ustanovení Schweizerische Vereinigung für Qualitäts – und Management Systeme („SQS“) jako subjektu pro posuzování shody zdravotnických prostředků podle směrnice č. 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích a vyřazuje SQS z databáze Evropské komise NANDO (New Approach Notified and Designated Organizations) s účinností od 28. září 2021; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 296 SFEU a čl. 5 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 2 SEU ze strany žalované.

2. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci ze strany žalované.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení – ze strany žalované – čl. 218 odst. 9 SFEU a článků 8, 18, 19 a 21 „EU-Swiss MRA ([1])“, z porušení práva být vyslechnut, jak je uvedeno v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv, z porušení práva na obhajobu a obecné zásady *fraus omnia corrumpit*.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení – ze strany žalované – článku 120 nařízení (EU) č. 2017/745 ([2]) a článku 1 (ve spojení s článkem 20) a článku 5 „EU-Swiss MRA“, jakož i obecných zásad efektivity, právní jistoty a legitimních očekávání.

([1]) Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody – Závěrečný akt – Společná prohlášení – Oznámení o vstupu v platnost sedmi dohod se Švýcarskou konfederací v oblastech volný pohyb osob, letecká doprava, přeprava zboží a osob po železnici a silnici, veřejné zakázky, vědecká a technologická spolupráce, vzájemné uznávání posuzování shody a obchod se zemědělskými produkty(Úř. věst. 2002 L 114, s. 369), ve znění rozhodnutí Výboru zřízeného podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody 2/2017 ze dne 22. prosince 2017 o změně kapitoly 2 o osobních ochranných prostředcích, kapitoly 4 o zdravotnických prostředcích, kapitoly 5 o plynových spotřebičích a kotlích a kapitoly 19 o lanových dráhách [2018/403] (Úř. věst. 2018 L 72, s. 24-41).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. 2017 L 117, s. 1-175).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2021 – Lila Rossa Engros v. EUIPO (LiLAC)

(Věc T-780/21)

(2022/C 95/56)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumunsko) (zástupkyně: O. Anghel, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie LiLAC černé barvy – Přihláška č. 18 243 487

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2021, ve věci R 441/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— žalobě vyhověl;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— vyhověl přihlášce k zápisu ochranné známky č. 18 243 487 LiLAC pro všechny požadované výrobky a služby;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Nesprávné použití kritérií pro analýzu absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu vytyčených judikaturou.

Žaloba podaná dne 10. ledna 2022 – NV v. EIB

(Věc T-16/22)

(2022/C 95/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: NV (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho

— zrušil rozhodnutí ze dne 5. února 2021, kterým se absence žalobkyně za období od 29. května 2020 do 15. září 2020, od 30. června 2020 do 30. září 2020, od 7. září 2020 do 7. listopadu 2020 a od 3. listopadu 2020 do 8. ledna 2021 kvalifikují jako neoprávněné;

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 1. října 2021 o zamítnutí opravného prostředku podaného dne 1. dubna 2021 proti rozhodnutí ze dne 5. února 2021;

— zrušil rozhodnutí ze dne 20. dubna 2021, kterým se absence žalobkyně za období od 8. ledna 2021 do 8. dubna 2021 kvalifikuje jako neoprávněná;

— zrušil rozhodnutí ze dne 3. května 2021, kterým se absence žalobkyně za období od 8. dubna 2021 do 8. června 2021 kvalifikuje jako neoprávněná;

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 27. října 2021 o zamítnutí opravného prostředku podaného dne 18. června 2021 proti rozhodnutím ze dne 20. dubna 2021 a 3. května 2021;

— uložil EIB povinnost vyplatit jí odměny za období od 29. května 2020 do 8. ledna 2021, od 8. ledna 2021 do 8. dubna 2021 a od 8. dubna 2021 do 8. června 2021, zvýšené o úrok z prodlení se sazbou stanovenou Evropskou centrální bankou navýšenou o 2 procentní body;

— uložil EIB povinnost nahradit žalobkyni újmu;

— uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení článků 2.3, 3.3, 3.4 a 3.6 přílohy X administrativních ustanovení, z porušení článku 34 Listiny samostatně či ve spojení s články 2.3, 3.3, 3.4 a 3.6 administrativních ustanovení, ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a ze zneužití práva.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a ze zjevně nesprávného posouzení.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článku 33b pracovního řádu a článku 11 administrativních ustanovení.

Žaloba podaná dne 11. ledna 2022 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Tvar skútru)

(Věc T-19/22)

(2022/C 95/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Itálie) (zástupci: F. Jacobacci a B. La Tella, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Zhongneng Industry Co. Ltd (Taizhou City, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Tvar skútru) – Ochranná známka Evropské unie č. 11 686 482

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. října 2021, ve věci R 359/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

podpůrně:

— zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc odvolacím senátům, aby na základě důkazů předložených majitelkou jasně určily, v jakých zemích je ochranná známka Evropské unie č. 11 686 482 žalobkyně platná nebo v nich získala rozlišovací způsobilost, a naopak v jakých zemích tuto rozlišovací způsobilost nezískala;

v každém případě:

— uložil podle článku 190 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie žalovanému náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s řízením před odvolacím senátem;

— uložil EUIPO a případnému vedlejšímu účastníku náhradu veškerých nákladů vzniklých v souvislosti s tímto řízením.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009;

— Porušení nebo nesprávný výklad čl. 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 a nesprávné posouzení důkazů předložených majitelkou ochranné známky Evropské unie.

Žaloba podaná dne 12. ledna 2022 – NW v. Komise

(Věc T-20/22)

(2022/C 95/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: NW (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadená rozhodnutí v rozsahu, v němž obsahují navrhácení částek vyplacených žalobci;

— nařídil Komisi, aby vrátila žalobci částky, které již byly navráceny;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

— podpůrně zrušil napadená rozhodnutí v rozsahu, v němž je v nich nařízeno navrácení částky 3 966,72 eur;

— žalobce se krom toho domáhá zaplacení úroků ze všech částek, ve vztahu k nimž je věřitelem, a to od okamžiku, kdy mu měla být vyplacena jednotlivá částka až do skutečného vyplacení;

— za předpokladu, že by Tribunál musel zamítnout tuto žalobu – pokud zohlední několik nesrovnalostí, kterých se dopustil PMO v průběhu času, skutečnost, že „daňová úleva není snadno zjistitelná na výplatní pásce“, záruky poskytnuté PMO žalobci, dobrou víru žalobce, kterou uznal správní orgán a skutečnost, že žalobce (bez jakéhokoli důvodu pochybovat o výši jeho odměny) přijal finanční závazky přiměřené takové úrovni během těchto roků (jako je hypoteční úvěr na koupi domu pro svou rodinu) – se žalobce domnívá, že Tribunál by měl rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady žalobce podle článku 135 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutím Komise ze dne 6. dubna 2021 a 9. dubna 2021 a 4. května 2021 o navrácení částek, které mu byly neoprávněně vyplaceny z důvodu daňové úlevy pro jeho děti, žalobce uvádí tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu a použití článku 85 služebního řádu úředníků Evropské unie. Žalobce se v tomto ohledu domnívá, že podmínky pro umožnění navrácení neoprávněně vyplacených částek, stanovené v článku 85, nejsou splněny.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimní důvěry, jelikož v projednávané věci jsou podle použitelné judikatury splněny tři podmínky pro kvalifikaci legitimní důvěry.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění.

Žaloba podaná dne 12. ledna 2022 – NY v. Komise

(Věc T-21/22)

(2022/C 95/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: NY (zástupci: A. Champetier a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušil první napadené rozhodnutí a v případě potřeby zrušil druhé napadené rozhodnutí;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise ze dne 14. dubna 2021 o zamítnutí žádosti o odškodnění podané dne 22. prosince 2020 předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení práva na řádnou správu a zásady nestrannosti. Žalobce se domnívá, že v rámci posuzování žádosti o odškodnění nebyl naplněn požadavek nestrannosti, a to jak ze subjektivního, tak z objektivního hlediska.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení práva na integritu a důstojnost a z několika případů zjevně nesprávného posouzení. Žalobce tvrdí, že žalovaná porušila svou povinnost zachovávat a chránit jeho důstojnost a integritu vzhledem k násilí, jehož se na něm dopustili pracovníci bezpečnosti a při jehož zjišťování došlo v několika ohledech ke zjevně nesprávnému posouzení.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, k němuž mělo dojít tím, že se žalobci nedostalo veškeré podpory, již mohl od žalované oprávněně očekávat.

Žaloba podaná dne 11. ledna 2022 – Grail v. Komise

(Věc T-23/22)

(2022/C 95/61)

Jednací jazyk: angličtina.

Účastnice řízení

Žalobkyně: Grail LLC (Menlo Park, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate a A. Giraud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 29. října 2021, kterým přijala předběžná opatření podle čl. 8 odst. 5 písm. a) nařízení č. 139/2004 (nařízení o spojování podniků) ve věci COMP/M.10493 – Illumina v. GRAIL,

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. Prvním žalobním důvodem zpochybňuje pravomoc Komise přijmout rozhodnutí. Komise neměla pravomoc přijmout rozhodnutí na základě čl. 8 odst. 5 písm. a) nařízení o spojování podniků, pokud Tribunál ve věci T-227/21 rozhodne, že všech šest předkládacích rozhodnutí přijatých Komisí dne 19. dubna 2021 podle čl. 22 odst. 3 nařízení je protiprávních.

2. Druhým žalobním důvodem uplatňuje nesprávná právní a skutková posouzení, kterých se Komise dopustila při výkladu, uplatňování a odůvodňování právních požadavků na přijímání rozhodnutí podle čl. 8 odst. 5 písm. a) nařízení o spojování podniků.

   — Rozhodnutí je chybné, jelikož nepřihlíží k tomu, že závazky k oddělení aktivit, které Illumina přijala a sdělila Komisi po nabytí akcií společnosti GRAIL Inc., bránily účastnicím uskutečnit spojení ve smyslu článku 7 nařízení o spojování podniků.

   — Rozhodnutí neobsahuje řádné posouzení podmínek hospodářské soutěže panujících v okamžiku svého přijetí a neuvádí, jak nabytí akcií společnosti GRAIL Inc. ze strany společnosti Illumina omezilo skutečnou hospodářskou soutěž nebo by jí v budoucnu omezilo předtím, než by mohla Komise přijmout konečné rozhodnutí ve věci samé.

   — Rozhodnutí neidentifikuje naléhavost, která by odůvodňovala přijetí předběžných opatření, jelikož k ničemu zásadnímu, co by mělo dopad na hospodářskou soutěž na dotčených trzích, nemůže během několika měsíců mezi přijetím sporného rozhodnutí a přijetím rozhodnutí ve věci spojení dojít.

   — Rozhodnutí je stiženo nesprávným právním posouzením, jelikož předpokládá, že podle čl. 8 odst. 5 písm. a) nařízení o spojování podniků je Komise oprávněna přijmout předběžná opatření za účelem zajištění účinnosti možného budoucího rozhodnutí podle čl. 8 odst. 4 nařízení.

   — Uložení specifické povinnosti společnosti GRAIL je neslučitelné s čl. 8 odst. 5 písm. a) nařízení o spojování podniků; není nezbytné ani přiměřené.

Žaloba podaná dne 17. ledna 2022 – Canai Technology v. EUIPO – WE Brand (HE&ME)

(Věc T-25/22)

(2022/C 95/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Canai Technology Co. Ltd (Kanton, Čína) (zástupci: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes a C. Marí Aguilar, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: WE Brand Sàrl (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se obrazové ochranné známky HE&ME – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 426 777

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. listopadu 2021 ve věci R 1390/2020-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil EUIPO (a případně další účastnici řízení před EUIPO) náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. prosince 2021 – HS v. Komise

(Věc T-848/19) ([1])

(2022/C 95/63)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 271, 17.8.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2021 – The Floow v. Komise

(Věc T-765/20) ([1])

(2022/C 95/64)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 88, 15.3.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2021 – El Corte Inglés v. EUIPO – Yajun (PREMILITY)

(Věc T-46/21) ([1])

(2022/C 95/65)

Jednací jazyk: španělština

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 88, 15.3.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. prosince 2021 – VY v. Komise

(Věc T-519/21) ([1])

(2022/C 95/66)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS